

Arrest

nr. 190 446 van 7 augustus 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco J. WALDMANN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (Z.W.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Chinese nationaliteit, bent u van Han origine en afkomstig uit het dorp Xinweizi, gelegen in de stad Ningjiang, provincie Guangdong. U voltuigde het lager secundair onderwijs in China. Uw ouders werkten als landbouwers in het verleden. U werkte in de keuken van een restaurant. U huwde in het jaar 2005. Op 30 september 2005 beviel uw echtgenote in China van een dochter Zeng Baoyu. U had het financieel niet breed en kon de medische onkosten voor uw dochtertje die aan een luchtwegeninfectie leed moeilijk bekostigen. U besloot daarom naar België te komen om te werken in een restaurant. U verliet China op 27 juli 2009. U bereikte België per vliegtuig. Uw echtgenote Zheng Yongxiu (O.V. nummer X) vervoegde u in België op 16 februari 2010. U werkte hier aanvankelijk in een Chinees restaurant. Nadat de geldigheidsduur van uw Belgische verblijfsvergunning verstreken was, beloofde de Chinese restauranteigenaar uw verblijfsdocumenten in

orde te brengen en een verlenging te regelen. Echter, bij een arbeidscontrole in het restaurant werden u en uw echtgenote op 25 april 2012 aangehouden. Uw verblijfsdocumenten waren niet in orde gebracht. U kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten. U gaf hier geen gehoor aan. Toen uw echtgenote zwanger raakte, vroeg u op 8 november 2012 asiel aan in België. Uw zoon Zeng Boxi werd hier geboren op 3 april 2013. U gaf zijn geboorte tevens aan op de Chinese ambassade, waar u een Chinees paspoort verkreeg voor uw zoon. Heden vreest u bij terugkeer naar de Chinese Volksrepubliek dat zowel uw echtgenote als u zelf gedwongen worden tot het ondergaan van een sterilisatie wegens het overtreden van de Chinese geboortebeperkingsregels. Immers vroeg u geen toelating aan de Chinese overheid voor het hebben van een tweede kind zoals de procedure voorschrijft. Zo was u toegestaan slechts één kind te hebben.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) het Chinese paspoort van u en van uw echtgenote, uw Chinese identiteitskaart en deze van uw echtgenote, uw huwelijksakte, een foto van uw oudste dochter, een identiteitsbewijs van uw zoon, uw attest van immatriculatie en deze van uw echtgenote, het Familie Planningsboekje van uw echtgenote en enkele internetartikelen aangaande het Chinese geboortebeperkingsbeleid neer. U maakte tevens aan het CGVS een kopie van de Chinese geboorteakte van uw dochter, een kopie van de Belgische geboorteakte van uw zoon, een kopie van het attest van de gemeente waarin bevestigd wordt dat u vijf broers en zussen heeft, een kopie van uw hukou en deze van uw echtgenote en enkele foto's over.

B. Motivering

U haalde tijdens uw gehoor op het CGVS onvoldoende elementen aan waaruit kan afgeleid worden dat er in hoofde van u sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Nadat uw echtgenote, ongepland en tegen de Chinese geboortebeperkingsregels in, in België zwanger werd van een tweede kind dienen u en uw echtgenote een asielaanvraag in. U en uw echtgenote vrezen bij uw terugkeer naar China dat jullie zouden gedwongen worden tot het ondergaan van een sterilisatie omdat u inging tegen het Chinese één-kind-beleid. Bovendien vreest u dat uw zoon, geboren in België op 03/04/2013, bij een terugkeer naar China niet zou geregistreerd worden op uw hukou (vestigingsboekje), waardoor hij geen school zal kunnen lopen en een illegaal verblijf zal kennen in China.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u initieel China hebt verlaten zonder enige vrees te koesteren ten aanzien van de Chinese autoriteiten. U geeft toe dat u China hebt verlaten louter uit economische overwegingen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U had het immers financieel moeilijk doordat uw salaris en dat van uw echtgenote te laag was en u de medische onkosten voor uw dochter in China niet kon betalen. U verklaart dat u noch uw familieleden moeilijkheden kenden met de Chinese autoriteiten. Dit wordt tevens bevestigd door het feit dat u bij de Chinese overheid een paspoort aanvraag en dat u uw land van herkomst verliet in het bezit van dit officiële paspoort om per vliegtuig vanuit Beijing naar Europa te reizen (zie pp.3&4). Dat u hier pas asiel aanvraag op 08/11/2012 nadat uw echtgenote een tweede maal zwanger werd, terwijl u reeds sedert 28/07/2009 in België verbleef; bevestigt opnieuw dat u eerder geen vrees bezat ten aanzien van uw land waarvan u de nationaliteit bezit. Zo vroeg u evenmin asiel aan nadat u bij een arbeidsinspectie in het Chinese restaurant waar u werkte door de Belgische overheid werd gearresteerd omdat u niet over de juiste verblijfsdocumenten noch over een arbeidskaart beschikte.

Hoewel er bij het niet naleven van het door de Chinese overheid opgelegde geboortebeleid, diverse administratieve en/of economische sancties gekend als "sociale compensatie vergoeding", kunnen volgen zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS; is het Chinese geboortebeleid een louter binnenlandse aangelegenheid en betreft dit een algemene politiek gevoerd door de overheid die alle koppels op het Chinese grondgebied raakt. In deze context ressorteren uw asielmotieven op zich niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, noch vormen zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Nergens in uw asielrelaas haalde u concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat u bij een eventuele terugkeer naar China daadwerkelijk vervolgd zou worden naar aanleiding van het hebben van een tweede kind. Hoewel u meent dat uw kind in China ongeregistreerd zal blijven en uw echtgenote en u zullen worden gesteriliseerd, blijkt u geenszins goed op de hoogte te zijn van de familieplanning regels voor de provincie Guangdong zoals u toegeeft wanneer hiernaar gevraagd (p.11). Tevens gaf u toe dat u de geboorte van uw zoon in België aangaf op de Chinese ambassade hier en dat u een paspoort voor uw zoon verkreeg. Hieruit blijkt dat de Chinese autoriteiten alvast bereidwillig waren het bestaan van uw

zoon te registreren en hem zelfs een reisdocument afleverde. U voegde er weliswaar aan toe dat u dit paspoort van uw zoon kwijtraakte tijdens een verhuis. U kan dit paspoort derhalve niet neerleggen tijdens uw gehoor op het CGVS.

Bovendien zoals recente landeninformatie aantoont maakte de Chinese Volksrepubliek in oktober 2015 bekend dat zij afstapt van de een-kind-politiek. Zo mogen alle Chinese koppels voortaan twee kinderen hebben. Daarnaast wil de Chinese overheid tevens Chinese koppels helpen om kinderen geboren buiten de opgelegde familieplanning regels te registreren zodat deze kinderen erkend worden door de Chinese staat. Dit vormt immers een basisrecht, proclameert de Chinese overheid. Hoewel er nog steeds regionale verschillen blijven bestaan binnen de familieplanning regels tussen de Chinese provincies onderling, bepaalde de provinciale overheid van de provincie Guangdong dat de wetgeving werd herzien van een een-kind-politiek naar een twee-kind-politiek. Een kopie van deze informatie beschikbaar op het CGVS werd toegevoegd aan het administratieve dossier. In deze context slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw zoon geboren in België bij een terugkeer naar China geen recht zou hebben op registratie aldaar en hierdoor een zogenaamd "hei haizi" of "zwart kind" zou worden. Toegevoegd kan worden dat volgens overige informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat mensen die naar China terugkeren uit het buitenland verwelkomd worden in het 'moederland' en kinderen geboren buiten China vergeven worden. Ook wordt hierbij melding gemaakt over mensen in Guangdong die geen moeilijkheden kenden bij hun terugkeer naar China nadat zij kinderen kregen in het buitenland. In het licht van deze vaststellingen maakt u evenmin aannemelijk dat uw echtgenote en u zelf zullen gedwongen worden tot een sterilisatie.

De door u neergelegde documenten zoals boven reeds beschreven, kunnen de beoordeling inzake uw asielaanvraag niet in positieve zin ombuigen. Immers bevestigen deze documenten uw identiteit, nationaliteit en gezinssituatie; dewelke niet ter discussie worden gebracht door het CGVS. Deze documenten vormen echter geen bewijs van vervolging noch tonen deze documenten aan dat u het risico zou lopen op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar China.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald slaagt u er niet in aan te tonen dat het opleggen van administratieve boete in kader van het overtreden van de Chinese geboortebeperkingsregels een vervolging is in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster (Z.Y.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Chinese nationaliteit, bent u van Han origine en bent u afkomstig uit Lianjiang district, gelegen in de provincie Guangdong. U huwde in 2005 met Zeng Wangjun (O.V. nummer 6.350.153) en woonde in het dorp Xiashan in Guangdong. U werkte als verkoopster in China. Uw echtgenoot werkte in een restaurant. Op 30 september 2005 werd uw eerste kind, een dochter, geboren. Uw dochter verblijft heden bij uw ouders in China en gaat naar school. Na uw bevalling stond u opnieuw onder controle van het lokale familieplanningsbureau, waar u onderworpen was aan een driemaandelijks controle. U droeg een spiraaltje om een tweede zwangerschap te voorkomen. Op 27 juli 2009 arriveerde uw echtgenoot in België om hier te werken in een Chinees restaurant. U reisde in het bezit van uw paspoort per vliegtuig van Guangzhou naar Beijing. Van daar uit reisde u verder per vliegtuig naar België om uw echtgenoot hier te vervoegen in februari 2010. U wilde initieel uw dochter die kampte met longproblemen in China met u meenemen, maar op aanraden van de mensensmokkelaar liet u haar achter bij uw ouders in China. U kon ook aan de slag in het Chinese restaurant waar u echtgenoot al werkte. Bij een arbeidsinspectie werd u op 25 april 2012 opgepakt door de Belgische politie. Immers was uw tijdelijke verblijfsvergunning vervallen. U werd kort daarop vrijgelaten. U vroeg hier asiel aan op 8 november 2012. Nadat u geen werk meer had in België, hadden u en uw echtgenoot hier financiële moeilijkheden. Op 3 april 2013 werd uw zoon Boxi Zeng hier geboren. U vreest bij een terugkeer naar China dat uw zoon geboren in België niet kan geregistreerd worden op het Chinese vestigingsboekje (hukou). Hierdoor zal uw zoon niet naar school kunnen gaan

en zal u geen medische verzekering voor hem kunnen afsluiten. Tevens vreest u gedwongen te worden tot het ondergaan van een sterilisatie omdat u de Chinese geboortebeperkingsregels hebt overtreden. U hebt ook schrik voor de fysieke gevolgen van een sterilisatie.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw Chinees paspoort en dat van uw echtgenoot, uw Chinese identiteitskaart en dat van uw echtgenoot, uw huwelijksakte, een foto van uw oudste dochter, een identiteitsbewijs van uw zoon, uw attest van immatriculatie en deze van uw echtgenoot, uw Familie Planningsboekje en enkele internetartikelen aangaande het Chinese geboortebeperkingsbeleid neer. U maakte tevens aan het CGVS een kopie van de Chinese geboorteakte van uw dochter, een kopie van de Belgische geboorteakte van uw zoon, een kopie van het attest van de gemeente waarin bevestigd wordt dat uw echtgenoot vijf broers en zussen heeft, een kopie van uw hukou en deze van uw echtgenoot en enkele foto's over.

B. Motivering

U haalde tijdens uw gehoor op het CGVS onvoldoende elementen aan waaruit kan afgeleid worden dat er in hoofde van u sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Nadat u ongepland en tegen de Chinese geboortebeperkingsregels in zwanger werd van een tweede kind in België, dienen u en uw echtgenoot een asielaanvraag in. U en uw echtgenoot vrezen bij uw terugkeer naar China dat jullie zouden gedwongen worden tot het ondergaan van een sterilisatie omdat u inging tegen het Chinese één-kind-beleid. Bovendien vreest u dat uw zoon, geboren in België op 03/04/2013, bij een terugkeer naar China niet zou geregistreerd worden op uw hukou (vestigingsboekje), waardoor hij geen school zal kunnen lopen en een illegaal verblijf zal kennen in China.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u initieel China hebt verlaten zonder enige vrees te koesteren ten aanzien van de Chinese autoriteiten. U geeft toe dat u China hebt verlaten om uw echtgenoot in België te vervoegen nadat hij uit economische overwegingen (zie gehoorverslag CGVS, p.5) China verlaten had om hier te werken. U verklaart dat u noch uw familieleden moeilijkheden kenden met de Chinese autoriteiten. Dit wordt tevens bevestigd door het feit dat u bij de Chinese overheid een paspoort aanvraag en dat u uw land van herkomst verliet in het bezit van dit officiële paspoort om per vliegtuig vanuit Beijing naar Europa te reizen (zie pp.2&3). Dat u hier pas asiel aanvraag op 08/11/2012 nadat u een tweede maal zwanger werd, terwijl u reeds sedert februari 2010 in België verbleef; bevestigt opnieuw dat u eerder geen vrees bezat ten aanzien van uw land waarvan u de nationaliteit bezit. Zo vroeg u evenmin asiel aan nadat u bij een arbeidsinspectie in het Chinese restaurant waar u werkte door de Belgische overheid werd gearresteerd omdat u niet over de juiste verblijfsdocumenten noch over een arbeidskaart beschikte.

Hoewel er bij het niet naleven van het door de Chinese overheid opgelegde geboortebeleid, diverse administratieve en/of economische sancties gekend als "sociale compensatie vergoeding", kunnen volgen zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS; is het Chinese geboortebeleid een louter binnenlandse aangelegenheid en betreft dit een algemene politiek gevoerd door de overheid die alle koppels op het Chinese grondgebied raakt. In deze context ressorteren uw asielmotieven op zich niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, noch vormen zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Nergens in uw asielrelaas haalde u concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat u bij een eventuele terugkeer naar China daadwerkelijk vervolgd zou worden naar aanleiding van het hebben van een tweede kind. Hoewel u meent dat uw kind in China ongeregistreerd zal blijven en uw echtgenoot en u zullen worden gesteriliseerd, kan u dit niet staven. Tevens gaf u toe dat u de geboorte van uw zoon in België aangaf op de Chinese ambassade hier en dat u een paspoort voor uw zoon verkreeg. Hieruit blijkt dat de Chinese autoriteiten alvast bereidwillig waren het bestaan van uw zoon te registreren en hem zelfs een reisdocument afleverde. Evenmin blijkt uit het gegeven dat u zich wendde tot de Chinese overheid in België dat u enige vervolgingsvrees koesterde ten aanzien van uw autoriteiten. Indien u daadwerkelijk vreesde dat u bij een eventuele terugkeer naar China zou gestraft worden door de overheid, kan aangenomen worden dat u de geboorte van uw tweede kind zou verzwijgen voor de Chinese autoriteiten in België. U voegde er weliswaar aan toe dat u dit paspoort van uw zoon kwijtraakte tijdens een verhuis. U kan dit paspoort derhalve niet neerleggen tijdens uw gehoor op het CGVS.

Bovendien, zoals recente landeninformatie aantoont, maakte de Chinese Volksrepubliek in oktober 2015 bekend dat zij afstapt van de een-kind-politiek. Zo mogen alle Chinese koppels voortaan twee kinderen hebben. Daarnaast wil de Chinese overheid tevens Chinese koppels helpen om kinderen geboren buiten de opgelegde familieplanning regels te registreren zodat deze kinderen erkend worden door de Chinese staat. Dit vormt immers een basisrecht, proclameert de Chinese overheid. Hoewel er nog steeds regionale verschillen blijven bestaan binnen de familieplanning regels tussen de Chinese provincies onderling, bepaalde de provinciale overheid van de provincie Guangdong dat de wetgeving werd herzien van een een-kind-politiek naar een twee-kind-politiek. Een kopie van deze informatie beschikbaar op het CGVS werd toegevoegd aan het administratieve dossier. In deze context slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw zoon geboren in België bij een terugkeer naar China geen recht zou hebben op registratie aldaar en hierdoor een zogenaamd "hei haizi" of "zwart kind" zou worden. Toegevoegd kan worden dat volgens overige informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat mensen die naar China terugkeren uit het buitenland verwelkomd worden in het 'moederland' en kinderen geboren buiten China vergeven worden. Ook wordt hierbij melding gemaakt over mensen in Guangdong die geen moeilijkheden kenden bij hun terugkeer naar China nadat zij kinderen kregen in het buitenland. In het licht van deze vaststellingen maakt u evenmin aannemelijk dat uw echtgenote en u zelf zullen gedwongen worden tot een sterilisatie.

De door u neergelegde documenten zoals boven reeds beschreven, kunnen de beoordeling inzake uw asielaanvraag niet in positieve zin ombuigen. Immers bevestigen deze documenten uw identiteit, nationaliteit en gezinssituatie; dewelke niet ter discussie worden gebracht door het CGVS. Deze documenten vormen echter geen bewijs van vervolging noch tonen deze documenten aan dat u het risico zou lopen op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar China.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald slaagt u er niet in aan te tonen dat het opleggen van administratieve boete in kader van het overtreden van de Chinese geboortebeperkingsregels een vervolging is in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

1.3. Stukken

Bij het verzoekschrift van 2 maart 2017 voegen verzoekers "China: Treatment of "illegal" or "black" children born outside the family planning policy; whether unregistered children are denied access to education, health care and other services; information on punitive measures taken against parents who violated family planning policy before and/or after policy changes effective January 2016. Immigration and Refugee Board of Canada. 20 oktober 2016"; "Shi Chen, Petitioner, v. Eric Holder, Jr., Attorney General of the United States, Respondent, Us Court of Appeals, Seventh Circuit (8-2836), 28 april 2010, integral te raadplegen op <http://caselaw.findlaw.com/us-7th-circuit/1520012.html>"; "Gluckman, Ron (2013-12-19). "The Ghosts of China's One-Child Policy". Vocativ., 10 februari 2014, integraal te raadplegen op <http://www.vocativ.com/world/china/ghosts-chinas-one-child-policy/>".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 2 maart 2017 een schending aan van "de materiële motiveringsplicht (art. 3 wet 29 juli 1991) en schending van de zorgvuldigheidsverplichting iuo. art. 48/3 en 48/4 vreemdelingenwet".

Verzoekers stellen dat verweerder "zich enkel fixeert op recente wetgevendende initiatieven en geen (minstens onvoldoende) rekening houdt met de concrete situatie ter plaatse" en verwijzen naar "de rechtsleer die het volgende stelt: "Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende." (OPDEBEEK, I, COOLSAET, A, Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189)."

Verzoekers benadrukken een helder asielrelaas verteld te hebben, zonder *“echte hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden”*.

Waar verweerder opwerpt dat de vrees van verzoekers dat hun tweede kind niet geregistreerd zal kunnen worden en dat de situatie van de “heihazi” aanzienlijk verbeterd is, stelt het verzoekschrift dat deze argumenten onvoldoende rekening houden met de concrete realiteit van de Chinese maatschappij en het administratief systeem. Het verzoekschrift geeft aan dat kinderen geboren in schending van de toepasselijke wetgeving doorgaans niet geregistreerd worden. Deze “heihazi” of “zwarte kinderen” worden uitgesloten van het familieregister en beschikken niet over een geboorteakte. Zij bestaan dus niet volgens de Chinese wetgeving, waardoor zij *“geen toegang tot de meeste openbare diensten, zoals scholen, gezondheidszorg [hebben], en kunnen geen juridische bescherming genieten”*. Het verzoekschrift gaat verder dat de heihazi geen eigendom kunnen bezitten, noch erven, noch een medische verzekering kunnen afsluiten. Zij kunnen evenmin trouwen, noch werken, behalve dan in de illegaliteit. Bovendien stellen verzoekers dat het niet ongewoon is dat ouders hun illegale kinderen verkopen op de zwarte markt als (seks)slaaf. Het verzoekschrift verwijst in deze naar *“China: Treatment of “illegal” or “black” children born outside the family planning policy; whether unregistered children are denied access to education, health care and other services; information on punitive measures taken against parents who violated family planning policy before and/or after policy changes effective January 2016. Immigration and Refugee Board of Canada. 20 oktober 2016.”*

Verzoekers merken voorts op dat het bestaan en de behandeling van de heihazi erkend worden door verweerder en dat de onmenselijke behandeling van deze kinderen ook internationaal wordt erkend. Het verzoekschrift haalt aan dat *“het Amerikaanse Supreme Court zich [in 2009] uit[sprak] over de situatie van een dhr. Shi Chen, een kind geboren in China in overtreding van het één-kindbeleid, die niet geregistreerd kon worden en vervolgens in de Verenigde Staten asiel aanvraag”* en dat het Supreme Court de situatie van Chen kwalificeerde als “persecution”.

Aangaande de motivering van verweerder dat China recent is afgestapt van het een-kindbeleid en er wetgevend initiatieven zijn genomen teneinde de situatie van de heihazi te verbeteren, stelt het verzoekschrift dat dit geen enkele garantie biedt op effectieve verbetering van de situatie van zwarte kinderen. Verzoekers stippen aan dat uit de bestreden beslissing evenmin blijkt *“wat het actuele beleid is, of er een verbetering is in de behandeling van deze kinderen en hun toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt of scholing.”*

Bovendien stellen verzoekers dat de *“recente veranderingen worden door sommigen gezien als een stap in de juiste richting, maar bieden geen oplossing voor de miljoenen heihazi die thans reeds volledig buiten het systeem leven”* en verwijst hiervoor naar *“Gluckman, Ron (2013-12-19). “The Ghosts of China’s One-Child Policy”. Vocativ., 10 februari 2014”*.

Het verzoekschrift besluit dat uit de bestreden beslissing niet blijkt, minstens niet afdoende, dat er op heden een performant en efficiënt wettelijk en uitvoerend kader bestaat dat verzoekers toelaat hun tweede kind, geboren voor de afschaffing van het een-kindbeleid te registreren. *“Door zich desalniettemin te steunen op theoretische wetgevend initiatieven die hun effectiviteit (nog) niet hebben bewezen kan de motivering van de Commissaris-Generaal niet als pertinent worden beschouwd.”*

In hoofddorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te vernietigen en in ondergeschikte orde verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoekers zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moeten zij aantonen dat hun aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moeten een poging ondernemen om het relaas te staven en dienen de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Hun verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekers verklaren tijdens hun verblijf in België een tweede kind gekregen te hebben en omwille hiervan te vrezen gesteriliseerd te worden wanneer zij naar hun land van herkomst terugkeren. Zij vrezen verder dat hun tweede kind bij terugkeer naar China er niet geregistreerd zal worden.

2.4. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat beide verzoekers verklaarden China omwille economische redenen te hebben verlaten (gehoor van Z.W. bij het CGVS op 15 januari 2015 (hierna: gehoor Z.W.), p. 9; gehoor van Z.Y. bij het CGVS op 15 januari 2015 (hierna: gehoor Z.Y.), p. 5). Tevens verklaarden beide verzoekers dat zij, noch hun familieleden moeilijkheden kenden met de Chinese autoriteiten, wat bevestigd wordt door de vaststelling dat zowel verzoeker Z.W. als verzoekster Z.Y. een paspoort uitgereikt kregen van de Chinese overheid en in het bezit van dit paspoort op legale wijze van China naar Europa konden reizen (gehoor Z.W., p. 3-4; gehoor Z.Y., p. 2-3). Dat verzoekers initieel geen vrees ten opzichte van hun land van herkomst bezaten, blijkt tevens nu beide verzoekers pas asiel aanvroegen op 8 november 2012, hetzij 3 jaar na de aankomst van verzoeker en 2 jaar na de aankomst van verzoekster (verzoeker Z.W. verbleef sinds 28 juli 2009 in België, gehoor Z.W., p. 2; verzoekster Z.Y. sinds 16 februari 2010, gehoor Z.Y., p. 2). Beide verzoekers dienden evenmin een asielaanvraag in nadat zij op 25 april 2012 werden gearresteerd in het Chinese restaurant waar zij werkten omdat zij niet in het bezit waren van de juiste verblijfsdocumenten, noch een arbeidsvergunning hadden. Verzoekers waren aldus niet enkel ongerechtvaardigd laat bij het indienen van hun asielaanvraag, ze hebben tevens het nodige gedaan om administratief in orde te blijven bij hun ambassade waar ze onder meer de geboorte van hun zoon hebben gemeld. Aldus waren verzoekers ook in België niet verontrust door hun nationale overheden.

2.5. Verzoekers hun asielrelaas is bovendien gesteund op achterhaalde informatie. Immers uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat China de geboortebeperkingsregels de laatste jaren stelselmatig heeft versoepeld en in oktober 2015 bekendmaakte dat zij afstapt van de een-kind-politiek. Zo mogen alle Chinese koppels voortaan twee kinderen hebben. Daarnaast wil de Chinese overheid tevens Chinese koppels helpen om kinderen geboren buiten de opgelegde regels inzake familieplanning te registreren zodat deze kinderen erkend worden door de Chinese staat. Dit vormt immers een basisrecht volgens de Chinese overheid. Hoewel er nog steeds regionale verschillen blijven bestaan binnen de familieplanning regels tussen de Chinese provincies onderling, bepaalde de provinciale overheid van de provincie Guangdong, de provincie van herkomst van beide verzoekers, dat de wetgeving werd herzien van een een-kind-politiek naar een twee-kind-politiek. Bovendien blijkt verder uit de informatie in het administratief dossier dat reeds in 2004 algemeen gold dat mensen die uit het buitenland terugkeerden naar China verwelkomd werden in het "moederland" en dat kinderen die buiten China geboren waren grotendeels vergeven werden. Chinese burgers die in het buitenland werken of studeren kunnen zonder serieuze problemen terugkeren met meer dan één kind; het een-kind-beleid is niet op hen van toepassing. Verzoekers hun asielaanvraag -dat hun zoon bij terugkeer naar China niet

geregistreerd zou worden, noch dat zijzelf zouden onderworpen worden aan een opgelegde sterilisatie heeft dus geen grond.

2.6. Beide verzoekers slagen er echter niet in hun vrees voor vervolging voor het hebben van een tweede kind aan de hand van concrete elementen aan te tonen. Hoewel beide verzoekers menen dat hun kind in China ongeregistreerd zal blijven en zij beide bij terugkeer onderworpen zullen worden aan een sterilisatie, staven verzoekers deze blote beweringen op geen enkele manier. Bovendien stelt verzoeker Z.W. dat hij de geboorteregels in zijn provincie Guangdong “een beetje maar niet zo goed” kent (gehoor Z.W., p. 11). Het is echter redelijk te verwachten dat, indien verzoeker Z.W. werkelijk vreest dat zijn zoon niet geregistreerd en zowel hij als zijn echtgenote gesteriliseerd zouden worden, verzoeker Z.W. zich zou informeren over de huidige regelgeving voor hij hierom internationale bescherming inroept.

2.7. Ook de vaststelling dat verzoekers de geboorte van hun zoon hebben aangegeven op de Chinese ambassade in België teneinde een paspoort voor hem te verkrijgen (gehoor Z.W., p. 11; gehoor Z.Y., p. 7), doet op ernstige wijze afbreuk aan beide verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten. Immers, indien verzoekers werkelijk de vrees koesterden dat zij bij een eventuele terugkeer naar China zouden gestraft worden omwille van hun tweede kind, dan is het redelijk te veronderstellen dat verzoekers in dat geval de geboorte van hun tweede kind zouden verzwijgen voor de Chinese autoriteiten in België, *quod non*. Bovendien staat de vaststelling dat de Chinese ambassade verzoekers tweede kind registreerden en een paspoort gaven haaks op de door verzoekers ingeroepen vrees voor vervolging omwille van hun tweede kind door diezelfde Chinese autoriteiten.

2.8. Waar het verzoekschrift verwijst naar “*China: Treatment of “illegal” or “black” children born outside the family planning policy; whether unregistered children are denied access to education, health care and other services; information on punitive measures taken against parents who violated family planning policy before and/or after policy changes effective January 2016. Immigration and Refugee Board of Canada. 20 oktober 2016*” dient te worden opgemerkt dat dit rapport in het verlengde ligt van bovenstaande vaststellingen. Waar het rapport de precaire situatie van “zwarte kinderen” beschrijft, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, vermeldt dit eveneens dat het beleid de laatste jaren versoepeld was en dat sommige ouders reeds de toelating hadden om een tweede kind te krijgen. Ook stelt het rapport dat de autoriteiten in 2015 hadden aangekondigd dat zij stappen zouden ondernemen om de status van ongeregistreerde burgers te regulariseren en dat de *State Council* had verkondigd dat het hebben van een *hukou* een basisrecht was. Bovendien hebben de Chinese autoriteiten verzoekers hun zoon wel geregistreerd aan de ambassade en wordt niet aangetoond dat deze registratie zou vervallen bij een terugkeer naar China

2.9. Aangaande de bij het verzoekschrift neergelegde informatie waaruit blijkt dat “*het Amerikaanse Supreme Court zich [in 2009] uit[sprak] over de situatie van een dhr. Shi Chen, een kind geboren in China in overtreding van het één-kindbeleid, die niet geregistreerd kon worden en vervolgens in de Verenigde Staten asiel aanvraagt*” en dat het Supreme Court de situatie van Chen kwalificeerde als “persecution”, dient te worden opgemerkt dat de situatie van verzoekers en hun zoon niet vergelijkbaar is met die van Chen. Voorop dient te worden gesteld dat dit arrest geldt van voor de gewijzigde politiek in China en dus niet langer actueel is. Het arrest vermeldt invoorts dat Chen specifieke en gedetailleerde bewijzen heeft aangebracht die aantonen dat hij en zijn familie op unieke wijze gevisieerd werden door het *population-control committee* in zijn dorp, en dit gebaseerd op de persisterende weerstand die zijn familie tegen China's één-kind-beleid voerde. Bovendien is Chen geboren in China als vijfde kind en vluchtte hij op 17-jarige leeftijd naar de Verenigde Staten, terwijl beide verzoekers tweede kind in België geboren is. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat dit geen beslissing van het Amerikaanse *Supreme Court* betreft, doch van het *United States Court of Appeals*. Hoe dan ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt bijkomend dat, er bij hij niet naleven van het Chinese geboortebeleid toen veelal een boete diende betaald te worden, ook wel “*social maintenance fee*” genaamd.

2.10. Ook het door verzoekers bij het verzoekschrift neergelegde artikel “*The Ghosts of China's One-Child Policy*” ligt in het verlengde van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Het artikel dateert echter van 2013, nog voor de overheid de beslissing had genomen om van de één-kind-politiek af te stappen. Bovendien betreft het artikel een ongeregistreerd kind geboren in China, terwijl verzoekers kind in het buitenland geboren is en geregistreerd bij de Chinese ambassade, zodat de situatie zoals beschreven in het artikel niet vergelijkbaar is met de situatie van verzoekers' zoon.

2.11. Aangaande de bij het CGVS neergelegde documenten – de *Shenfenzeng* van verzoeker Z.W., de *Shenfenzeng* van verzoekster Z.Y., het paspoort van verzoekster Z.Y., een foto van verzoekers dochter, verzoekers huwelijksakte, het paspoort van verzoeker Z.W., het attest van immatriculatie van verzoekster Z.Y., het identiteitsbewijs van verzoekers zoon, het attest van immatriculatie van verzoeker, Z.W., het familie planningsboekje, de geboorteakte van verzoekers zoon, de geboorteakte van verzoekers dochter, een attest van de lokale overheid, de *hukou* van verzoekster Z.Y. en verzoekers dochter, de *hukou* van verzoeker, foto's en internetartikelen over het een-kind-beleid – merkt de Raad op dat deze documenten voornamelijk verzoekers identiteit, nationaliteit en gezinssituatie bevestigen, welke niet betwist worden. De neergelegde informatie betreffende sterilisatie legt enkel de secundaire gevolgen van een sterilisatie uit, doch toont niet aan dat verzoekers gesteriliseerd zullen worden ingeval van terugkeer naar China. Aldus vormen deze documenten geen bewijs van vervolging noch tonen deze documenten aan dat verzoekers het risico zouden lopen op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar China.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.15. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK